

det i høj Grad have konsolideret vort Finansvæsen her i Landet, hvorved vi vilde have været i Stand til at gennemføre en Række Reforme, som Befolkningen længes efter. Vi vilde navnlig paa Trafikvæsenets Omraade have kunnet gennemføre saadanne Foretagender som Bygningen af Masnedø-Broen og Forbedring af Kalundborg-Ruten, og navnlig kunde vi have imødekommet de stærke Krav, der stilles rundt om fra Befolkningens Side med Hensyn til Anlæg af private Baner.

Men denne Herlighed varede kun kort; den har faaet en meget brat Ende. Resultatet af indeværende Aars Finanslov kender vi ikke endnu, men vi har her Ret til at ane næsten det værste. Indeværende Aars Finanslov vil ganske sikkert komme til at give et meget betydeligt Underskud, et Underskud, der maaske kan sættes ved Siden af det bekendte Underskud paa Finansloven for Aaret 1909—10, der beløb sig til ikke mindre end 51 Mill. Kr. Vi ved alle, hvorledes Indtægterne har svigtet, og vi ved ogsaa, hvorledes Udgifterne har været i en enorm Stigning udover det, der var bevilget. Vore Militærudgifter vil efter indeværende Aars Finanslov komme op til en svimlende, hidtil ukendt Højde. Vi vil jo faa det at vide, naar Forslaget til Tillægsbevillingsloven henad Jul bliver forelagt; i Øjeblikket kan vi ikke dømme om Resultatet af indeværende Aars Finanslov, først naar Tillægsbevillingslovsforslaget kommer henad Jul, vil vi faa noget større Klarhed og bedre Overblik over Forholdene.

Det forelagte Finanslovsforslag for det kommende Finansaar ser jo lovende, jeg kunde fristes til at sige, vistnok alt for lovende ud. Efter det overstiger de løbende Indtægter de løbende Udgifter med ikke mindre end 13½ Mill. Kr. Herfra maa dog drages Balancen paa § 26, hvorved Overskuddet gaar ned til 2½ Mill. Kr., og kunde dette holdes, maatte vi være glade, men vi kan sikkert gaa ud fra, at det er umuligt at holde det, og jeg tror ikke, at der er noget Menneske og allermindst den højtærede Finansminister, der tror, at de Tal vil komme til at passe, som staar opført paa det forelagte Finanslovsforslag. Nu skal jeg ikke bebrejde Regeringen noget i den Henseende, fordi Regeringen har handlet efter de almindelige Regler og den sædvanlige Praksis; Regeringen har rettet sig efter indeværende Aars Finanslov og har naturligvis ogsaa rettet sig efter det sidste og maaske ogsaa flere af de sidst aflagte Statsregnskaber.

Naar man lægger det Materiale til Grund, er det Finanslovsforslag, som Regeringen har forelagt, fuldt forsvarligt. Der er jo heller ingen, der kan vide, hvorledes Stillingen vil blive efter den 1. April 1915, og det vil i det hele taget under Behandlingen af det forelagte Finanslovsforslag være klogt ikke at bygge alt for fast paa de Tal, det indeholder.

Det er i Dag tyvende Gang, jeg har den Ære at staa som Socialdemokratiets Ordfører ved Finanslovens første Behandling. I de 19 foregaaende Aar har jeg hvert Aar talt saa stærkt, som jeg kunde, mod de store Militærbevillinger. Jeg maa ganske vist indrømme, at Resultatet af mine Bestræbelser har været i høj Grad tarveligt. Militærbevillingerne er i Løbet af disse 19 Aar steget til det 3—4-dobbelte af, hvad de var, da jeg første Gang tog Ordet her i Tinget mod vore Militærudgifter. I Aar vil jeg undlade at tale mod vore Militærudgifter. Jeg tror ogsaa, det er klogt at lade være med at tale om dem i Aar, fordi man derved let kunde komme til at berøre Forhold og Ting, der ikke bør omtales for Øjeblikket her i Tinget. Jeg vil altsaa i Aar resignere i den Grad, at jeg vil lade være med at tale mod Militærbevillingerne. Men deraf maa man ikke slutte, at vi Socialdemokrater i mindste Maade har ændret vort Syn paa Militærvæsenet. Vi er lige saa stærke Modstandere af og nærer lige saa stor Uvillie mod Militærvæsenet nu som tidligere. Men, som sagt, vi anser det i Aar for klogt og formaalstjenligt ikke at tale om den Ting. Der oprinder atter rolige Tider, og da vil der være Lejlighed til at komme ind paa disse Spørgsmaal, da vil Militærdebatten atter blive rejst, og det er mit Haab, at der da for os, der staar som Militarismens Modstandere, vil være en langt frodigere og bedre Jordbund at arbejde i. Socialdemokraternes Standpunkt er altsaa uforandret det samme, ja, jeg kan sige, at paa Baggrund af den forfærdelige Krig, der nu raser ude i Europa, er vor Modstand blevet øget, den er langt stærkere og kraftigere, end den har været nogen Sinde tidligere. Det er min Overbevisning, at naar denne Krig en Gang standser, vil Befolkningen i alle Lande se, hvilket Vanvid de Kaprustninger, der har fundet Sted, har været, hvor urimeligt det har været at ofre Landets Penge i militære Øjemed, og det er min Overbevisning, at der vil blive en god og frodig Jordbund for en Agitation i Retning af det Standpunkt, vi har,